

בישיבה

הישיבה לצעירים 'אחינו'

חודש אב תש"ע | גליון מס' 3

דבר המערכת

"הזורעים בדמעה ברנה יקצורו"

כמה חשב כמה תכנן ר' קלונימוס את פתיחת חנותו העתידי, חנות שבטח תכבש את השוק המקומי, חנות שתהיה עמוסת קונים במשך כל שעות היום, ועל הפרסומות מי בכלל מדבר, הלא חבר יביא חבר! לצורך כך התייעץ ר' קלונימוס עם אנשי הפירסום על שיווק מוצריו, ועם אנשי השטח על מיקומה של החנות, כמו"כ שוחח עם ספקי הסחורה על טיב וערך המחורה של הסחורה. ובסוף זה הגיע! מודעות נפרסו על פני הרחובות, ביום פלוני - קביעת מזוזות. עברו ימים חלפו זמנים, אך ר' קלונימוס בחנותו מצפה לקונים... כל העצות ושלל הרעיונות, לא תמיד לפועל יוצאות.

וכך בכל תחום הוזים אנשים רעיונות ומסלולים, כשבפועל יד ההשגחה - היא מסקנת הדברים!

אך כשבסוף החנות מלאה והקונים צובאים על הפתח, ההתרגשות והסיפוק ודאי גדול.

רק לפני 3 שנים הוחלט על תוכנית מהפכנית - דמיונית בעליל, לפתוח ישיבה מיוחדת לבני נוער אשר סיימו זה עתה את ביה"ס ה'תורני', בחורים עם רצונות מעולים אך מכל הסוגים, גם כאלה שאת המושג ישיבה עדיין לא יודעים, לאיזה כיוון בדיוק הם ממשיכים, ובמהלך הזמן יעשו הגדדים תישים, התוכניות היו גדולות, נשקיע, נדחוף, נלמד, ונעשה אותם הלומים... ועוד תוכניות רבות

אך האם אכן התוכניות יצליחו?

והנה חלפו עברו 3 שנים של השקעה אין סופית, עתה מתברר שאותם 'הלומים' שנכנסו תחת כנפי השכינה, עומדים סוף שיעור ג' בכניסה לישיבה גדולה! אחר כל הדרך הארוכה בת שלשת השנים, בה נבנו אותם הלומים כשכל אחד ואחד צלח נסיונות קשיים, מי האמין! משפטים עיניהם יודעי דבר! מי חלם והזה כזאת תנופה של הצלחה! כשכל נער על-פי דרכו, קיבל את ההכוונה הראויה ומתאימה במיוחד בשבילו, כל בחור וההשקעה עבורו, כל אחד עם הנסיונות שלו עם עליות וירידות, עם מלחמה ביצר והתעלות בתורה ועכשיו הבחורים מאז... אותם המסולאים בפז... בפתחם של היכלי הישיבות הגדולות, המעטירות והמפורסמות... היינו כחולמים!

אין לנו אלא לברכם, הלואי כי יזכו להמשיך מעלה מעלה בדרך שהתוו להם לגדול ולהיות בני תורה אמיתיים, להיות חייליו של מלך מלכי המלכים, ויצליחו בלימודם עד בלי די, אמן.

העורך

האבא שלא ידע את הסכנות הטמונות במכשיר 'התמים'

'היום אני הרבה יותר רגוע'

בעקבות הצלחת ערב 'אבות ובנים' בישיבת 'אחינו' שבו נחשפו ההורים בין היתר לסכנות הטמונות במכשיר הסלולרי החליטו בהנהלת הישיבה ללכת צעד קדימה ולדאוג למכשירים כשרים גם להורים

התעניינות ערה נרשמה בימים אלו במזכירות הישיבה כאשר הורים רבים לתלמידים הלומדים בישיבת 'אחינו' לצעירים מבקשים להצטרף למסלולים הכשרים של הטלפון הסלולרי, זאת בעקבות אסיפת החינוך שהתקיימה להורי התלמידים בה נחשפו בין היתר לסכנות הטמונות במכשיר ה'תמים' והמסוכן הזה.

כמסורת ארגון 'אחינו' כך גם בישיבת 'אחינו' כאשר מבקשים להתחזק גם מסייעים למתחזק, לכן מסייעים במזכירות הישיבה להורים המבקשים להירשם למסלולים וזאת ע"י הצעות מגוונות במסלולים מיוחדים.

ומדוע שלא יכנסו לחנות ויקנו? שאלנו את הנהלת הישיבה 'עליך להבין כי אשקלון אינה קרית ספר וקריית מלאכי אינה ירושלים' כפי שאומר לנו משה אבא של טל 'עד שראש הישיבה לא דיבר איתנו בצורה גלויה ופתוחה על הטלפונים לא חלמתי מה שיכול להיות שם. ס"ה מה אני רוצה, הילד נוסע רחוק מקריית גת לקרית ספר שיהיה לו מכשיר שיוכל להיות איתנו בקשר צריך לאסוף אותו מתחנה מרכזית למושב שלנו, הילד לא צריך יותר מזה ולא חשבת לרגע על הסכנות הטמונות במכשירים אלו, גם אחרי שאמרנו לי מכשיר כשר איפה אני אמצא דבר כזה אצלנו זה לא בני ברק, ומה אני הכי אוהב, בישיבה לא מנחיתים עליך, 'תחליף מכשיר וזהו', עוזרים לך לקנות מבררים לך מה הכי שווה', האבא המאושר ממשיך ומספר לנו 'החלפנו גם לבנות שלי ותאמין לי בדור הזה אני היום הרבה יותר רגוע'.

'אני בעצמי גם החלפתי' כך אומר לנו אחד ההורים 'למה שלי לא יהיה גם את השקט מכל מיני הודעות, יש לי מכשיר רק להתקשר ותאמין לי זה נפלא, אבל מה חוץ מהכל זה גם הרבה יותר זול...'

"לא עוצרים באדום"

חתם על שירות "קבע"!

מה עושים כשהחיים במסגרת החממה של הישיבה קוסמים, והדרך הביתה אי שם בצפון הרחוק, מלאה מהמורות ומכשולים? הפיתרון פשוט! - חותמים "קבע" בישיבה! נשמע דמיוני? לא בטוח! ראש הישיבה הרב ברלין שליט"א הורה לאחד הבחורים החשובים, א.ג. שמו, שבמשך כל שבתות ה"זמן" שלא התקיימו בהם שבתות ישיבה יוסדרו עבורו מקומות אוכל ולינה, באופן שיוכל להישאר במקום ללא צורך לנסוע לשבתות, לטבריה הרחוקה. אשר בעיר זו ובדרך אליה "מובטח" לו 'ניסיונות' 'החלקות' 'מעידות' וכו' רח"ל, אשר על כן שבת אחר שבת נהנה הבחור א.ג. מסעודות שבת, ואוירה נהדרת אצל רבני הישיבה, אשר קרבוהו עודדהו ואמצוהו בחום! אחר שכך, לא פלא שהבחור טוען ש"עליה" שכזו, לא זכה לחוות בכל "זמן" הקיץ! שירות "קבע" או לא?

דברים רבים בחיינו מתחילים בהתלהבות יתירה אשר עם הזמן מתפוגגת והולכת, כשתוכניות רבות שנרקמו בהתלהבות גדולה נשארות אי שם בדמיון, ולא באות לכלל פעולה. בישיבת "אחינו" לא עוד! כזכור דווח כאן בעבר על מסירות נפשם של קבוצת בחורים איכותית מבני הישיבה, אשר בגמר היום אחר תפילת ערבית מקדישים מזמנם הפרטי ומאזינים לשיעור גמ' הנמסר ע"י אחד מחשובי האברכים בין השעות 9.00 ל-9.30 כשעמוד רודף עמוד ודף רודף דף עד שזכו לסיים את מסכת מגילה.

וכעת - ממשיכים! ההתכנסות היומית בערבו של יום לעבר המעיין המפכה של השיעור החוויתי, המשיכה בעוז כשהמסכת שנבחרה היא תענית, ושוב עמוד רודף עמוד ודף רודף דף עד שזכו לסיים את המסכת, ובערב י"ז בתמוז עשו סעודה לגומרה של תורה, אשרינו שיישבתנו התעטרה בחיילים שכאלה! "לא עוצרים באדום"! קדימה למסכת הבאה! כי אין אבידה כאבידת הזמן."

"השבת נועם הנשמות!"

בני שיעור ג' היקרים! שיעור המייסדים של הישיבה! השיעור שמסיים את השלב הנוכחי ושם פניו אל עבר הישיבות הגדולות, הדבר מפליא עד כמה שהסייעתא דשמיא נגלית, והבחורים מוצאים ומפלסים את דרכם לישיבות גדולות בקלות. הבחורים התקבלו, לטובות שבישיבות! ולקראת הפרידה נערכה עבורם מטעם הישיבה, "שבת גיבוש" בירושלים, כשבילל שבת גאו הרגשות, עת נשאו את תפילת ליל השבת ב"כותל המערבי" מקום שלא זזה ממנו שכונה מעולם, לאחמ"כ הלכו לסעוד את סעודת ליל השבת אצל אחד מרבני הישיבה, כשמאוחר יותר נערכת התכנסות של "עונג" ישיבת 'אחינו' מודיעין עילית.

"רענון כוחות"

"סוף זמן" הוא מושג ידוע בהרבה מקומות, זה מושג שאם נבקש מאדם משלנו להבהיר מה הוא טומן, נשמע דברים כמו "רפיון" "יובש" ועוד ועוד... אך בישיבת "אחינו" הוחלט של"סוף זמן" תהיה משמעות הפוכה! ויהי מה! בחודש האחרון הכריזה הנהלת הישיבה על מבצע ענק לקראת סוף הזמן בצבירת נקודות המתוגמלים אח"כ למימון ה'קמפ' - מחנה קיץ הידוע בימי בין הזמנים, יצוין כי כמו בכל אתגר גם כאן נקטה הישיבה בצעד יוצא דופן כאשר הבחורים המצליחים מקבלים כרטיסי גירוד, עם אופציה לשני גירודים כשבצד ימין מופיע אות, אשר כל מי שמשלים את המשפט זוכה מיד ללא הגרלה בפרסים גדולים במיוחד, ובצד שמאל מופיע מספר שהוא מתוגמל אח"כ לזיכוי במימון מחנה הקיץ.

לא יאומן עד כמה הפליאו בחורי הישיבה כשנבחנו ב"שקלא וטריא" על הגמ' ממסכת "ברכות" שנלמדה אחה"צ, ולא פחות מכך אף על הלימוד העיוני, הלא הוא פרק "המפקיד" שנלמד בבוקר, עמוד אחר עמוד נבחנו הבחורים על החומר הנלמד השזור בעצמותם. כי בישיבת "אחינו" מודיעין עילית "סוף זמן" זה לא מה שהכרתם! "סוף זמן" זה "רענון כוחות"!!!

לקראת ימי בין הזמנים ומחנה הקיץ - 'קמפ' של הישיבה לצעירים, ביקשנו לשוחח עם הרב יעקב מויאל שליט"א מרבני ומקימי הישיבה.

**הרב מויאל,
נתחיל ברשותך בסיבות
לקיום המחנה?**

זה לא סוד עבור מי הוקמה הישיבה, והניסיון של ארגון 'אחינו' אף הוא ידוע לכולם, השנים הרבות שאנחנו ב'אחינו' מטפלים בנוער בתוך הישיבות מלמדות שיש סיכון מיוחד בקיץ, יש תאריך שבעולם הישיבות לא אומר כלום, 'הראשון לשביעי', ביום זה יוצאים אלפי תלמידים לחופש, הבחורים שאנחנו מטפלים בהם יש להם אחים ואחיות, שכנים, חברים שיוצאים לחופש, והם לא יוצאים וזה משבר מסוים, והחופש אם הוא מסוכן בירושלים, ובבני ברק, ודאי שהוא מסוכן פי כמה וכמה באשקלון בבאר שבע ובטבריה.

אחד הרעיונות בהקמת הישיבה היה לקחת את המסקנות שהתנסינו בהם ולשים אותם בתוך הישיבה שלנו.

**אני מבין את הפיתרון לסכנה שבחופש
עצמו אבל מה הקשר לסכנת 'הראשון
לשביעי' כפי שאתם קוראים לזה?**

המחנה מתחיל כבר אחרי "שבועות" החודשיים שלפני המחנה הם באווירת חיזוק והכנה למחנה, הרי מחנה כזה עולה מעל אלף שקל לתלמיד, ברור שא"א לדרוש מהורי התלמידים סכום כזה, וכל ישיבה מסבסדת את מחנות הקיץ, אלא שאנחנו מגדירים את הסבסוד באופן שונה, יש סכום מינימום שאותו ההורים משלמים והשאר הבחורים "משלמים", איך? על כל תפילה שבאים בזמן מקבלים נקודות, על סדר שלומדים בו כפי שצריך גם מקבלים נקודות, אח"כ הנקודות מתורגמות לזיכוי במחנה, אם אתה נכנס היום לישיבה האווירה היא חזקה מאוד, לימודים, תפילות וכו', בחור שנמצא ומונח בעניין מתמודד יותר בקלות את הקשיים בחוץ.

**המחנה מתקיים שבוע אחד מתוך
שלושת השבועות של בין הזמנים, מה
עם שאר הימים?**

אנחנו לא מבקשים ח"ו לנתק את הקשר של הבחור עם הבית והסביבה הטבעית, להפך יש בזה גם יתרון והזדמנות להביא לידי ביטוי את כל מה שהוא קנה בישיבה מבחינת מוסר ומידות כשהוא במבחן המציאות, מה שכן המושג הזה של "החופש הגדול" הוא בעייתי, ועם המציאות הזו יש להתמודד בצורה חכמה, הנוסחה הזו שבשבוע הראשון הוא עוד מחובר לישיבה, באמצע 'קמפ', ובשבוע

המותאמת עבורם, מעבר לכך גם לאחר שהגיעו לישיבות יש "טיפול המשך" - אנחנו מלווים אותם בתוך הישיבות.

**אתם נמצאים בעצם באותה סכנה גם
כלפי התלמידים שרשומים לישיבות
והם כבר בחופש האם אין סכנת נשירה
אצלם?**

אתה צודק שהחופש מזמן נשירה, בשביל זה אנחנו לא באים לביה"ס יום אחד רושמים לישיבה והולכים הביתה, אנחנו שם כבר מתחילת שנה יוצרים קשר חברות עם התלמיד, ויחסים של אימון עם המשפחה, כך שגם בחופש אנחנו בקשר טוב ובריא, ונפגשים הרבה ומקימים

**אנחנו לא מבקשים
ח"ו לנתק את הקשר
של הבחור עם הבית
והסביבה הטבעית,
להפך יש בזה גם יתרון
והזדמנות...**

פעילויות שונות לתלמידים, ויש גם מחנות קיץ לקראת תחילת הזמן.

**נחזור לישיבה לצעירים, אתה קשור
מאוד לנושא הרישום לישיבה, ישנם
הבדלים בין שנה זו
לשנים קודמות?**

בימים אלו אנחנו מוציאים מחזור ראשון לישיבות גדולות, יש לנו קבלות היום על הנוסחה של הישיבה, כשרואים את הבחורים ואת ההצלחה, המנהלים והמחנכים שמחים לשלוח תלמידים, כשהישיבה עוד לא קמה זה היה רעיון "על הנייר" היום זה ממש.

**יש סכום מינימום
שאותו ההורים
משלמים והשאר
הבחורים "משלמים",
איך?**

לסיום מבקש הרב מויאל לחזור ולהזכיר את ההצלחה והס"ד של מחנה הקיץ בשנה שעברה, "לדעתי העובדה שקודמים למחנה חודשיים של שטייגן והתעלות זה תורם המון להצלחה של המחנה וגם כשבאים מתוך לימוד ההתנהגות היא אחרת".

תודה רבה ובהצלחה רבה.

האחרון הוא כבר נכנס לאווירה של להתארגן לקראת הישיבה, מה שקורה שהוא בעצם ישיבה בחו"ר לאורך כל "החופש הגדול".

**קורה שבחור מודיע 'אני לא משתתף'
במבצע ההכנה 'לקמפ'?**

אמנם המבצע מוגדר כהשתתפות הבחורים בעלות הקמפ אך יש סכום מינימום בנקודות שבחור חייב להשיג בשביל להצטרף למחנה, כך שהשטייגן מקיף את כולם...

**יבוא בחור ויגיד אני
לא מעוניין לנסוע
לקמפ'?**

בשנה שעברה לא היה דבר כזה ועד כמה שידוע לי גם השנה כולם מבקשים לנסוע, תשאל אותי למה? יש במחנה אטרקציות ופעילויות ברמה גבוהה ביותר שאין בחור שיסרב לנסוע, אתן לך דוגמא בשנה שעברה היו לנו בין היתר טיולי ג'יפים, מצנחי רחיפה, דברים שבחור לא יהיה לו בשום מקום.

**לדעתך חייבים
פעילויות כאלו,
ברמה כ"כ גבוהה,
או שניתן להסתפק
בפחות מזה?**

אל תשכח מאיזו סביבה הם באים ועם אילו פיתויים הם נלחמים בסביבה הטבעית שלהם, ואנחנו הרי מצד אחד רוצים שכולם יבואו, מצד שני לא רוצים שזה יהיה 'חובה' אתה חייב לתת משהו מפתה, שיהיה להם קל לוותר, צריך להילחם עם היצירה בכלים שלו.

**נעבור ברשותך ל"כובע" האחר שלך,
כפעיל מרכזי ב'פרוייקט טורנטו',
למי שלא מכיר במילה מהו 'פרוייקט
טורנטו'?**

אנחנו בארגון 'אחינו' נמצאים משך כל השנה בבתי הספר התורניים וברשתות החינוך בפריפריה, ופועלים לכוון את תלמידי כיתות ח' לישיבות הקדושות ובעיקר לישיבות

מבי מדרשא

מאת: הבחור אלעד מור, ירושלים

פרשת השבוע - דברים

"ה' אלוקי אבותיכם יסף עליכם ככם אלף פעמים ויברך אתכם כשר דבר לכם" מבאר רש"י 'מהו שוב ויברך אתכם כאשר דבר לכם, אלא אמרו לו, משה, אתה נותן קצבה לברכותינו, כבר הבטיח הקב"ה את אברהם אשר איש לא יוכל למנות וגו', אמר להם, זו משלי היא, אבל הוא יברך אתכם כאשר דבר לכם, וההסבר בדברי רש"י הוא כי אצל הקב"ה לא שייך קצבה ואין לזה סוף, משא"כ אצל אדם שהוא מבשר ודם כשהוא אומר ברכה יש לזה קצבה.

ואולי יש לברר עפ"י רש"י מדוע כל המצוות יש להם קצבה כגון ציצית יש לו קצבה של שמונה חוטים וכגון מזוזה שצריך רק מזוזה אחת בדלת וכן שאר המצוות, ומדוע יש שני מצוות בלבד שאין להם קצבה וזה אהבת ה' ויראת ה' בשני אלו לא נאמר שום גבול, ואולי עפ"י רש"י אפשר לומר כי כל המצוות משה רבינו אמר לעם ישראל לפיכך יש להם קצבה, אבל ב' מצוות יחידים שהקב"ה אמר לעם ישראל הם 'אנכי ה' ולא יהיה' ולכן כביכול אצל הקב"ה אין קצבה ובגלל זה גם מצוות אלו אין להם קצבה.

מאת: הבחור מאור שרעבי, קריית מלאכי
בבא מציעא

בגמ' "זבנא אורתא ויהיבנא במתנא" מבואר בגמ' שלוה שלא היה לו כסף להחזיר למלווה, והביא לו בתמורת ההלוואה קרקע, שאם מכר את הקרקע, הלווה לא יכול לבוא למי שמכרו לו ולפדות ממנו את הקרקע משום שירד ע"ד קרקעות, וכת' התוס' בד"ה 'זבנא' שהטעם שאם המלווה לא מכר והלווה ירצה לקחת ממנו שיעטרך המלווה להחזיר לו משום 'ועשית הישר והטוב', והקשו התוס' הרי מה מכר ראשון לשני כל זכות שתבוא לידו ולמה השני הקונה לא יצטרך משו"כ להחזיר למלווה, ומתרצים תוס' שהראשון הקרקע שייכת לו לגמרי והראיה שהוא אוכל פירות ואינו צריך להחזיר ללווה, וכל הטעם שהוא מחזיר הקרקע הוא משום 'ועשית הישר והטוב' וא"כ זה לא נאמר על השני,

וקשה על ת"י זה של התוס' הרי אף לשני יש דין 'ועשית הישר והטוב', ואולי יש לתרץ שהחיוב על הראשון אינו חיוב גברא אלא יש לו חיוב חפצא בקרקע עצמה שאינה שלו לגבי זה שאם ירצה לפדותה שהוא חייב להחזיר לו, ולכן אם יבוא הלווה יצטרך להחזיר לו, משא"כ השני אין לו אלא חיוב גברא והוא יוכל לעשות בקרקע כרצונו, ואין לו קשר ללווה.

פינת ההלכה

מאת: הבחור נועם עטיה, מושב ברכיה

היה שבת אחת שלא נסעתי הביתה, החלטתי להישאר בק"ס אפי' שלא התקיימה שבת ישיבה כי רציתי ללמוד כל השבת, התארחתי אצל אחד האברכים החשובים בישיבה והנה באמצע הסעודה כששרנו יחד ומרוב שיעמום הוא הזיז את המזלג בידו סתם ללא סיבה, הערתי לו בעדינות הלא אסור לטלטל שלא לצורך, האברך הסכים עם מה שאמרתי לו והוסיף לי שאם כבר דנים אולי כדאי לסכם את הנושא, ובמוצ"ש ישבתי וכתבתי לסכם,

יש מח' ראשונים גדולה לגבי גזירת כלים, דבגמ' מבואר שהיה גזירה על כל הכלים אף על כלי שמלאכתו להיתר שלא לצורך כלל, וכתבו התוס' ושאר ראשונים שיש כלי היתר שבהם לא היה כלל גזירה והוא כלי אוכל הרגיל להשתמש בהם, כגון כוסות וצלוחיות וקערות, וא"כ לכא' מותר לטלטלם שלא לצורך כי הם לא נכללים בגזירת כלים, אלא שברמב"ם כת' דמאחר שהותר כלי שמלאכתו להיתר לצורך, לא חילקו חכמים בכל כלי היתר ולא מותר לטלטלם רק לצורך, ובשלטי הגיבורים כתב וכן גם מוכח בר"ן ובריטב"א וכן כת' ברשב"א דכלים אלו לא היו כלל בגזירת כלים ומותר אף שלא לצורך, ובמ"ב נקט להלכה כראשונים אלו והוסיף ויש מחמירים דהיינו שיש מחמירים כהרמב"ם, ויש מאחרוני זמנינו שכתבו שאדם שמזיז כלים לצורך עצביו נקרא לצורך ומותר אף להרמב"ם, ולכן א"א לומר שזה אסור לגמרי אבל וודאי שעדיף להחמיר אף בזה.

'רחשי לב'

מיוחד

'אני מקווה שהישיבה שאני עומד להגיע אליה תרפד את המעבר הקשה'

אני רוצה לכתוב על השינוי הגדול שעבר עליי, שינוי שתולדות הישיבה וקורות חיי משולבות זה בזה.

אני עכשיו יוצא לישיבה גדולה ולא מאמין מה שעברנו ב 3 שנים אלו. למדתי בת"ת 'אור שלמה' בקריית גת, בכיתה ח' הגיע אליי הרב מויאל, (שהוא עד היום הרב שלי, אני חייב לו המון) הוא סיפר לי על ישיבה חדשה שנפתחת ומתאימה בשבילי מאוד, היינו השיעור הראשון בישיבה, זו הייתה איירה מיוחדת ממקומות שונים כל אחד הגיע ולאט לאט היינו משפחה אחת, לקראת השנה השנייה הישיבה עברה מהפך, עברנו דירה - לקריית ספר, גם הכפלנו את הכמות של הבחורים, חששתי קצת הרי הייתה איירה ביתית כ"כ ופתאום בניין עם קומות, הרבה בחורים, אך היחס הפרטי והאישי לא השתנה, מה שהשתנה זה שכשי ציבור גדול מרגישים יותר איירה של שטייגן וקול תורה,

אני עומד וחושב לעצמי איך אני עוזב את הישיבה הזאת, אני מחובר אליה בשלשלאות של ברזל, אני לא מסוגל לחשוב שבעצם אני יותר לא ילמד פה, הרי בישיבה יש כזאת איירה של קשר עם הרבנים קשר חם ואמיץ, היה פה את האברכים שליוו אותנו והתקדמו איתם שלב אחר שלב, היה פשוט כיף בישיבה את הריתחא דאורייתא של סדר ג' אני לא ישכח בחיים זה פשוט חרוט לי, אני מקווה שהישיבה שאני עומד להגיע אליה תרפד את המעבר הקשה, ממש אני אומר מכל הלב תודה לישיבה שגידלה אותי, אני בנאדם אחר לגמרי.

הכותב את רחשי ליבי - מרדכי יפרח

להאיר את השגרה

במדור זה אנו מאירים את השגרה המיוחדת שבישיבה.

בכל פעם נפנה אלומת אור לחלק מסוים משגרת היום יום בישיבתנו הקדושה.

חזרה חודשית - אתגר להצליח

כלל ידוע הוא שהלומד ואינו חוזר כזורע ואינו קוצר, ומי שאינו קוצר מאבד את חדות העשייה.

כמי שאמונים על עצתו של מרן רה"י הגרא"ל שטיינמן שליט"א שע"י התורה ניתן להשיג הכל, עושים בהנהלת הישיבה כל מאמץ להגביר את חשק התורה אצל הבחורים, חזרה היא אחד הדרכים לכך, הניסיון מוכיח שישנם בחורים שהצבת אתגרים עוזרת להם להצליח, וכל בחור שתלמודו בידו שמח ורואה ברכה בעמלו, לכן מידי חודש בחודשו עוצרים את מהלך השיעורים היומיים.

ומשקיעים בחזרה במתכונת של שיעור מקוצר על הנלמד, לאחמ"כ חוזרים הבחורים על מה שנקבע מראש, לקראת סוף היום הם מקבלים שאלות חזרה יומיות, אין חובה לענות ואיש אינו בודק המטרה היא רק עזרה לשינון החומר, אך אין תלמיד שאינו מבקש לענות על השאלות כדי לדעת לעצמו שהוא יודע.

המבחן עצמו בסוף ימי החזרה מחולק לפי רמות, כך שכל בחור זוכה להצליח לפי דרגתו.

בסיום ימי החזרה עפ"י רוב יצאו הבחורים לטיול או פעילות אחרת מהנה.